

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
II-6 У 3196/26
Дана 08.05.2026. године
БЕОГРАД

Управни суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Савић, председника већа, Јелене Николић и Милене Симовић, чланова већа, са судским саветником Дамјаном Анђелковићем, као записничарем, решавајући о захтеву тужиоца Филозофског факултета Универзитета у Нишу, са седиштем у Нишу, Тирила и Методија 2, којег заступа Јован Рајић, адвокат из Београда, Светозара Марковића 39/4, за одлагање извршења решења туженог органа Министарства просвете Републике Србије, Београд, Немањина 22-26, број 612-00-00454/2026-06 од 08.04.2026. године, поднетог уз тужбу ради поништаја наведеног решења туженог органа, у предмету измене дозволе за рад, у нејавној седници већа, одржаној 08.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ захтев Филозофског факултета Универзитета у Нишу, и **ОДЛАЖЕ** извршење решења Министарства просвете Републике Србије, Београд, број 612-00-00454/2026-06 од 08.04.2026. године, до доношења одлуке по тужби.

Образложење

Тужилац је преко пуномоћника, дана 20.04.2026. године, поднето тужбу против туженог Министарства просвете Републике Србије, коју је, по налогу Суда, уредио у погледу пуномоћја за заступање, ради поништаја решења о измени дозволе за рад, број 612-00-00454/2026-06 од 08.04.2026. године. Наведеним решењем, мења се дозвола за рад Филозофском факултету Универзитета у Нишу, 2 број 612-00-00773/2010-4 од 05.11.2010. године, тако што се из дозволе бришу студијски програми: ОАС – ИСТОРИЈЕ, ОАС – СРБИСТИКА, ОАС – РУСКИ ЈЕЗИК И КЊИЖЕВНОСТ, МАС – ИСТОРИЈЕ, МАС – СРБИСТИКЕ СА ДВА МОДУЛА, МАС – РУСКИ ЈЕЗИК И КЊИЖЕВНОСТ, ДАС – ИСТОРИЈА и ДАС – СРБИСТИКЕ.

Тужилац тужбом оспорава законитост оспореног решења туженог органа из свих разлога прописаних чланом 24. Закона о управним споровима,

наводећи да је незаконито, јер је донето супротно Закону о општем управном поступку и Закону о високом образовању, као и јер је њиме нарушена Уставом и законом гарантована аутономија Универзитета. Наводи да је у оспореном решењу наведено да је Одлуком о оснивању Факултета српских студија Универзитета у Нишу, 05 број 022-12202/2025-02 од 06.11.2025. годин, донетом од стране Владе Републике Србије, предвиђена статусна промена издвајања Департмана за историју, за србистику и за руски језик и књижевност из састава Филозофског факултета Универзитета у Нишу, као и да је Одлуком о почетној акредитацији високошколске установе и студијских програма број 612-00-00059/2/2026-03 од 27.03.2026. године и Извештајем о почетној акредитацији установе и студијских програма број 612-00-00059/3/2026-03 од 27.03.2026. године, одобрено Факултету српских студија Универзитета у Нишу, да настави извођење студијских програма који су претходно акредитовани за извођење у седишту Филозофског факултета у Нишу и то до истека периода важеће акредитације. С позивом на одредбу члана 72. Устава Републике Србије и на одредбу члана 6. Закона о високом образовању, указује да је оспореним решењем на најгрубљи начин нарушена Уставом и законом гарантована аутономија Универзитета, јер је донето на основу једностране одлуке органа извршне власти без обавезног претходног прибављања неопходних мишљења и сагласности датих од стране универзитета у оквиру кога се нови факултет оснива, а без чијег учешћа такво оснивање по закону није могуће, што је све довело до незаконите одлуке о одузимању студијских програма од њиховог јединог законског носиоца – тужиоца. Са ових и других разлога наведених у тужби, предлаже да Суд уважи тужбу и поништи оспорено решење, а тужени орган обавезе да тужиоцу надокнади трошкове управног спора, колико буду износили.

У поднетој тужби, тужилац је, у складу са одредбом члана 23. Закона о управним споровима, истакао захтев за одлагање извршења тужбом оспореног решења, у коме је навео да се одлагањем извршења тог решења противној страни Министарству просвете Републике Србије, као ни новооснованом факултету, не би нанела већа или ненадокнадива штета, а да се оспореним решењем ствара фактички и правни вакуум, будући да студенти који у предстојећој школској години намеравају да упишу неки од ових студијских програма, то не би могли да учине ни на једном од ова два факултета Универзитета у Нишу, осим уколико Управни суд не усвоји овај захтев за одлагање извршења овде оспореног решења, чиме би се, макар до коначног одлучивања о његовој законитости, омогућио упис студената у наредној школској години, који треба да буде расписан током јуна 2026. године. Такође, тужилац је у захтеву за одлагање оспореног решења навео и да је јасно да се оспореним решењем тужиоцу наноси ненадокнадива штета, јер би његовим извршењем остао без студијских програма за чије акредитације има јасан правни основ и чији је једини и искључиви носилац, при чему би штету трпели и уписани студенти који се мимо своје воље пребацују на други факултет, али и будући студенти, који у наредној академској години поменуте програме неће моћи да упишу ни на једном од ова два факултета.

Разматрајући захтев тужиоца за одлагање извршења решења Министарства просвете Републике Србије, број 612-00-00454/2026-06 од 08.04.2026. године, Управни суд је нашао да је захтев основан.

Одредбом члана 23. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09), прописано је да тужба по правилу, не одлаже извршење управног акта против кога је поднета. Ставом 2. истог Закона, прописано је да по захтеву тужиоца, суд може одложити извршење коначног управног акта којим је мериторно одлучено у управној ствари, до доношења судске одлуке, ако би извршење нанело тужиоцу штету која би се тешко могла надокнадити, а одлагање није противно јавном интересу, нити би се одлагањем нанела већа или ненадокнадива штета противној странци, односно заинтересованом лицу.

Имајући у виду наводе тужиоца изнете у захтеву за одлагање извршења, као и имајући у виду цитирану одредбу члана 23. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд налази да су испуњени услови за одлагање извршења тужбом оспореног решења, који су овом законском одредбом кумулативно прописани. Наиме, Управни суд налази да би извршењем тужбом оспореног решења пре доношења одлуке по тужби, тужиоцу била нанета штета која би се тешко могла надокнадити, јер би престанак рада Филозофског факултета Универзитета у Нишу на студијским програмима који се оспореним решењем бришу из дате дозволе за рад, трајно довео до онемогућавања вршења његове основне делатности на тим студијским програмима, при чему би дошло и до губитка наставног кадра и немогућности испуњавања обавеза према студентима који су већ уписани, што ствара штету коју је немогуће новчано или накнадно компензовати у потпуности, при чему би извршење оспореног решења довело и до нарушавања угледа и стечене репутације тужиоца. Реч је о штети која се не може санирати евентуалним накнадним поништајем оспореног решења, јер се прекид просветно-педагошког процеса не може вратити у пређашње стање, а у ситуацији када би оспорено решење касније било поништено, успостављање пређашњег стања било би фактички немогуће, јер се изгубљени континуитет наставе и истраживачког рада, као и легитимна очекивања уписаних студената, не могу ретроактивно надоместити. Осим тога, будући да је последица извршења оспореног решења и то што би тужиоцу било онемогућено да распише конкурс и упише нову генерацију студената на ове студијске програме за школску 2026/2027 годину, евидентно је да би извршењем оспореног решења наступиле неповратне штетне последице по тужиоца, јер би пропуштањем предстојећег уписног рока и гашењем предметних студијских програма у овој школској години био потпуно онемогућен каснији повратак на пређашње стање (*status quo*), чак и у случају повољног исхода овог управног спора по тужиоца, при чему би тиме тужилац претрпео и ненадокнадиву материјалну штету, која се огледа у губитку законом загарантованих средстава које Република Србија преноси Факултету, а који се преносе само за акредитоване програме у оквиру важеће дозволе за рад. Даље, Управни суд налази да одлагање извршења оспореног решења, не само да није противно јавном интересу, већ је у непосредној функцији његове заштите. Ово зато, што се јавни интерес у конкретном случају огледа у обезбеђивању правне предвидивости и континуитета високог образовања, због чега је интерес државе и друштва да се студентима, који су у школску 2025/2026. годину ступили са поверењем у постојећи акредитациони статус тужиоца, омогући завршетак школовања под неизмењеним условима, што осигурава стабилност образовног система. Притом, Суд налази и да одлагањем извршења тужбом оспореног решења до доношења одлуке по тужби, не би била нанета штета противној страни, с обзиром на то да је реч о привременом застоју у спровођењу одлуке до мериторне оцене њене законитости. Уколико тужба у овом управном спору буде одбијена, рад

Филозофског факултета Универзитета у Нишу на спорним програмима ће свакако престати у складу са оспореним решењем, чиме ће се циљ тог акта остварити у пуном обиму, али без ризика од настанка ненадокнадиве штете пре окончања судског поступка. У одмеравању интереса, потреба за очувањем постојећег стања до одлуке суда, претеже над интересом туженог да се његова одлука изврши тренутно.

Због свега наведеног, Управни суд налази да би извршењем тужбом оспореног решења (којим би дошло до гашења студијских програма наведених у оспореном решењу), тужилац претрпео штету која би се тешко могла надокнадити, при чему одлагањем извршења тог решења, којим би ти програми остали активни до окончања овог управног спора, не би био повређен јавни интерес, нити би била нанета штета противној страни, туженом Министарству просвете Републике Србије.

Са изнетих разлога, Управни суд је, применом одредби члана 23. став 4. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/09), одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 08.05.2026. године, II-6 У 3196/26

Записничар
Дамјан Анђелковић, с.р.

Председник већа-судија
Бисерка Савић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ОИ

Република Србија
УПРАВНИ СУД
II -6 У 3196/26
8.5.26.

НАЛОГ ЗА ПЛАЋАЊЕ СУДСКЕ ТАКСЕ

Налаже се тужиоцу Филозофском факултету Универзитета у Нишу, Ниш, Тирила и Методија бр.2, да у року од 8 дана по пријему овог налога плати судску таксу за захтев за одлагање извршења у износу од 1.400,00 динара, и таксу на одлуку у износу од 1.400,00 динара, у предмету који се води код Управног суда, под бројем **II -6 У 3196/26**.

Уплату судске таксе извршити у корист републичке судске таксе – Управни суд, у готовом новцу, на рачун бр. **840-0000029762845-93**, сврха уплате – судска такса, са позивом на број предмета **II -6 У 3196/26**.

У случају непоступања по овом налогу у остављеном року, суд ће донети решење о извршењу у коме ће обавезати таксеног обвезника да у року од пет дана од дана пријема решења плати дуговану таксу и казнену таксу од 50% од висине таксе.

О уплаћеној судској такси **дужни сте** да доставити доказ на адресу Управни суд, ул. Немањина бр. 9, 11000 Београд, у року од 8 дана од дана извршене уплате.

Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

